

NEDJELJNA ČITANJA: Mal 3,19-20a; Ps 98,5-9; 2Sol 3,7-12; Lk 21,5-19

Pošto je jedinstvo ljudskog roda narušeno grijehom, Bog bez oklijevanja nastoji spasiti čovječanstvo zahvaćajući u svaki pojedini od njegovih dijelova. Savez s Noom poslije općeg potopa izriče osnovno načelo božanske rasporedbe spasenja prema »narodima«, to znači ljudima ujedinenim po skupovima, »svaki s vlastitim jezikom – prema svojim plemenima i narodima«. Taj u isti mah kozmički, socijalni i religiozni red mnoštva naroda, ide za tim da ograniči oholost palog čovječanstva, koje bi, jednodušno u opaćini, htjelo samo stvoriti vlastito jedinstvo na način kule babilonske. Ali poradi grijeha, toj su privremenoj rasporedbi spasenja mnogoboštvo i idolopoklonstvo naroda i njegova vođe bili stalna prijetnja da skrene u poganske stranputice. Savez s Noom ostaje na snazi sve dok traje vrijeme narodâ, do proglašenja Evandjelja u cijelom svijetu. Biblija poštuje neke velike likove »narodâ«, kao što su Abel pravedni, kralj-svećenik Melkisedek, pralik Kristov, pravednici Noa, Daniel i Job. Tako Sveto pismo pokazuje do kojih visina svetosti mogu dospjeti oni koji prema Noinu Savezu žive očekujući da Krist »sve raspršene sinove Božje skupi u jedno«. [KKC, 56-58]